

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 277/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom [REDACTED], [REDACTED], pre namietané porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 11/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 11/2013.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 17. októbra 2012 podala okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporcovi, ktorým sa domáhala úhrady nezaplatených faktúr na základe uzatvoreného obchodnoprávneho vzťahu. Po jeho vydaní a podaní odporu proti nemu je vec vedená pod sp. zn. 38 Cb 11/2013. Keďže okresný súd bol vo veci dosiaľ fakticky nečinný, uplatnila si sťažovateľka opakovane podaniami z 13. februára 2014 a 2. októbra 2014 u predsedu okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Okresný súd obidve sťažnosti vyhodnotil ako dôvodné, no napriek tomu sa v merite veci dosiaľ nekonalo.

Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 11/2013 porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov a aby priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 391/06).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 38 Cb/11/2013, predmetom ktorého je zaplatenie sumy 3 886,20 eur s príslušenstvom, dochádza k zbytočným prieťahom. Sťažovateľka argumentuje tým, že do dnešného dňa vec nie je právoplatne rozhodnutá. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/11/2013, treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Aj keď predseda okresného súdu na opakované sťažnosti sťažovateľky na prieťahy v konaní uznal tieto ako dôvodné pre dlhodobú prerušovanú práceneschopnosť zákonného sudcu, ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka namietaného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 38 Cb/11/2013 nepredstavuje taký charakter a intenzitu, aby bolo možné uvažovať o zásahu do základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z obsahu spisu a dopytu ústavného súdu bolo zistené, že po vybavení sťažnosti okresný súd vo veci koná, boli uskutočnené tri pojednávania, a to 12. januára 2015, 9. marca 2015 a 25. mája 2015, ktoré bolo odročené na 14. september 2014.

Ústavný súd preto odmietol sťažnosť sťažovateľky už na jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) z dôvodu, že dosiaľ neuplynula dostatočná doba na to, aby bolo možné konštatovať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže tento v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. V zmysle citovaných ustanovení výroky, ktorých sa sťažovateľka domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom, sú viazané na vyhovenie sťažnosti vo veci samej, teda na výrok ústavného súdu o porušení základných práv, ktoré sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala, orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd odmietol sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní, označenými návrhmi sa už nezaoberal.

Ústavný súd zároveň považuje za potrebné podotknúť, že v prípade, ak by v budúcnosti nedošlo k náprave a v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 38 Cb/11/2013 by dochádzalo k zbytočným prieťahom, a tým k porušeniu ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bude mať sťažovateľka k dispozícii možnosť podať sťažnosť na ústavnom súde za obvyklých podmienok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2014